

Περὶ Τελιπίνου ἠφανισμένου

Κυρίλλου τοῦ Ἀμβροσίου διήγησις ἦδε, ὡς γένος ἀνθρώπων ἀεὶ τῆς θεοσεβείας μεμνημένοι ὧσι μήτε τῆς θυσίας ἐπιλανθάνωσιν ὑβρίζοντες τοὺς θεούς.

Τελιπίνυν γὰρ οὖν, τὸν τῆς φύσεως θεόν, ἠδίκησαν ὠνθρωποι, ὥστε τῶν ἄλλων θεῶν ἔτι γ' οὐ βοηθούτων ἠφανίσθη ἐκ τῶν ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν. τότε δὲ τὰ μέγιστα ὠδύραντ' ὠμοξάν θ' οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι, ὅτι μὲν οὐκέτι τι ἔβλασταν οὐτ' ἔθαλεν οὐτ' ἀνθρωπὸς τις ἢ ἄλλο ζῶον ἔτεκεν οὐδέν· οἱ δ' ἀνθρωποι ἐπείνων καὶ δὴ καὶ διὰ τοῦτ' οὐκέτι παρὰ τούτων θυσίας λαβόντες οἱ θεοὶ σίτου ἐσπάνιζον ὁμοίως.

Τοῖς οὖν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ συγκαθημένοις ἔδοξε κελεῦσαι τὰ ζῶα πάντα διαδραμόντα πανταχῇ ἐξευρεῖν τὸν Τελιπίνυν. Καὶ οὕτως δ' ἐγένετο· ὁ μὲν ἀέτοσ ἀνω μέχρι ἐσχάτους τοὺς ἀέρας ἔπτετο, ὁ δὲ θύννος ἔδου εἰς βάθος τῆς θαλάττης, οἱ δὲ μῦες αὐτὴν γῆν διώρυξαν, ἀλλὰ τὸν Τελιπίνυν οὐχ εῦρον. μέλιττα δὲ μικρὰ αὐτῷ καθεύδοντι ἐν ἄλσει ἐνέτυχεν καὶ τὸν θεὸν οὐκ αὐτὴν βομβοῦσαν ἀκούσαντα ἠγειρε δάκνουσα. ὁ οὖν Τελιπίνυς ἐγρηγορῶς ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς ὠργισμενώτατος. πρὸς τοὺς δὲ, ἠνίκα μεγάλῳ δείπνῳ ὀργῆς αὐτὸν κατεπραῦνον, ἀπεκρίνατο· Οὐ μοι ἐβοηθεῖτε ἀδικουμένῳ, οὐχ ὑμῖν βοηθήσω πεινώσι.

Τούτου δ' εἰρημένου καπνοῦ θυσίας ἤσθετο καὶ καταβλέψας εἰς τὴν γῆν τὸν Μύρσιλον βασιλέα εἶδεν ἐπιτελοῦντα θυσίαν καὶ προσευχόμενον αὐτῷ. οὗτός γε κελευσθεὶς ὑπ' Ἀστάρτης τῆς θεοῦ αὐτῷ φανείσης ὀνειράτι ἔπαυσεν τὸν αὐτοῦ ἀδελφιδοῦν βασιλεύοντα, ὃς δὲ βασιλεύων ὑβρίσει τὸν Τελιπίνυν. κατακάσας οὖν τὸν μόσχον τὸν μόνον λοιπὸν τοῖς ἀνθρώποις ὄντα πρὸς τὸν Τελιπίνυν εἶπε τάδε· Πρὸς τὸν Τελιπίνυν, τὸν μέγαν θεόν, τὸν βιοδότην τοῖς θνητοῖς, ὠδε λέγει Μύρσιλος βασιλεύς· ὠ Τελίπινυ, κύριός μου, ἐπανελθε, σ' ἰκετεύω, εἰς τὴν Χάττιν χώραν. λέλοιπας μὲν τὴν Χάττιν χώραν σὺ ἡμῶν οὐκ ἐν καιρῷ θυσάντων σὲ θ' ὑβρισάντων, συλλέλοιπε δὲ σοὶ τὴν Χάττιν χώραν πᾶν τὸ ζῶν. κύριε, ὠδε διάκειται· ἡμαρτον ὠνθρωποι. διὸ ὁ ἀνθρωπος μὲν θνητόν οὐδὲ θεῖόν τι, ὁ θεὸς δὲ ἀθάνατος. ἀλλ' ὠσπερ ὁ δικαστὴς τοῦ ἡμαρτηκότου ἐφείσατο μεταμελομένου, οὕτω καὶ τὸ νῦν ἡμῶν φεῖσαι καὶ ἐλέησον τοὺς παῖδας τοῦς τῆς Χάττεως χώρας. κύριός μου, ἐπανελθε, σ' ἰκετεύω, εἰς τὴν Χάττιν χώραν, συνεπανεῖσιν τε σοὶ τὸ ζῶν. οὕτως πρὸς σὲ λέγει ὁ Μύρσιλος ὁ σὸς θεράπων.

Τὰ δ' ἀκούσας ὁ Τελιπίνυς τὸν θυμὸν κατεπραῦθη, τὴν μῆνιν δὲ περιείλετο αὐτοῦ ὠς ἐσθῆτά τινα. Τούτῳ τῷ τρόπῳ ἄρα πάντα τὰ τῆς φύσεως ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς ἀθανάτους τε καὶ θνητούς.